

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَبْدَلَ اللَّهُ عَبْدَهُ
أَبْدَلَ الْمُكْتَبَ لِرَبِّكَ
أَبْدَلَ الْمُشَاهِدَ لِرَبِّكَ
أَبْدَلَ الْمُجَاهِدَ لِرَبِّكَ
أَبْدَلَ الْمُؤْمِنَ لِرَبِّكَ
أَبْدَلَ الْمُنْذِرَ لِرَبِّكَ
أَبْدَلَ الْمُنْذِنَ لِرَبِّكَ
أَبْدَلَ الْمُنْذِنَ لِرَبِّكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جائز و ناشری : حاجی محمد بن (مرادی) ابن شاگرد اللہ
(برہمنی طبع)

نگار طبعی جامعی خر مخصوص دو ره

شمس قدر - گازارون مطبوعہ پی

سی سیم سیم ا شعبان هه ۱۹۱ بیوان

پیشکوپ چشم ب مکتب لارگه قبول او نمیشانند

۱	سیمین کتاب (الف) (فارسی) معلم حجت‌اللّٰه‌زاده هما
۲	حقیقت اسلامیه (فارسی) حاجی معالان
۳	گلزاریه ادبیات در ادب علی شفیعی «»
۴	منحصر بر ریاضی اسلام (فارسی) سعی. فکر
۵	پاپی اوپیمات (اوپوشکنی برهنی جزء) همراه

امیدی با سپاهیان دو رگان لدری :

بیان نهضت ایلخانیان را در پیش می‌گذشت و مکتب ایلخانیان را تقدیر کرد.

**САМАРКАНДЬ, КВ. РУХЪ-АБЯДЬ,
ХОДЖХ МУИНЧУКРУЛЛАЕВУ**

توکر سیان شاعر لمه بیان زبدہ الشعرا پیدا
ابتدائی مکتب توکر کش بھی صنف طالب پسندید اور تیار

یادگاری ادبیات

بسی شعلہ امیر بھو و عسیدان دہمچو جزو

جاس و ناشری: عاجی بھین (دہلوی)، ابن شکر اللہ

(بہمنی طبعی)

بہاسی: ھائی

تکڑا طبعی جامی ختم مخصوص دو ر.

پیغمبر - گاڑا رون مطبوعہ پی

سید سید ا شعبان ۱۹۱۰ پیون

دین کردنی حکمی برالا جمیعت
 ایمی علم ایمی بیان ایجاده و در
 سازی و رعایت بیان المعرفتی
 سازی و سازی جمله عالم یعنی
 ایجاد و نهادنی بردار الامان
 مسند و صفاتی ده رب العلیم
 مسند و صفاتی ده رب العلیم
 وصفاتی بجهت فران قنادی ایشان
 نفعی ایلارم ایمی تهم
 پیشوای و نعمت اصحابی ایشان
 نورت یار القاییه ختم کلام
 حق ایلاری ایشان ایشان
 ثانی عمر اول ایمی درده در
 بیمه و میر اسلام غذ و رفیا
 ملت اسلام بیمه دیار روان
 احمد بل اسلام اوچون بخیه در
 روشن اوولدی ایلاری عالمی عالمی
 میتوان اول ایلات پیغمبر مدام

آیه ایمی خواه کوب دعا
 ایلارکان اوزگی پوقدور مدعی

بہام بیکر ترجمان ..

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ نَحْمَتْ

ای نبوت تحقیقی ای سلطانی هم
 سرکنی عالمده یوق عالمی کهم
 دین کردنی بجهت دی سعادت عالم
 معجزا شکن که حد یوق پیش ای
 سرکنی ایند و روز خرقانی هم
 سرکنی ایند و روز خرقانی هم
 ای سعادت گه که نشکنی هم
 اینها لار و را پیشنه نام و ر
 خلقانی هم تیر ایستکه ایم
 انتظار طفکنی هم شخ و شاب
 سر ای ایکنی هم غیر دیکی
 قلیدی بیغه لیکن غر دلیل
 فعالیت شد دو رای عالمی کهم
 قلیدی ایشان که نیز
 پیشوای ایلارم ایمی تهم
 نفعی ایلاری ایشان
 حق ایلاری ایشان
 ثانی عمر اول ایمی درده در
 بیمه و میر اسلام غذ و رفیا
 ملت اسلام بیمه دیار روان
 احمد بل اسلام اوچون بخیه در
 روشن اوولدی ایلاری عالمی عالمی
 میتوان اول ایلات پیغمبر مدام

دین کردنی حکمی برالا جمیعت
 ایمی علم ایمی بیان ایجاده و در
 سازی و رعایت بیان المعرفتی
 سازی و سازی جمله عالم یعنی
 ایجاد و نهادنی بردار الامان
 مسند و صفاتی ده رب العلیم
 مسند و صفاتی ده رب العلیم
 وصفاتی بجهت فران قنادی ایشان
 نفعی ایلارم ایمی تهم
 پیشوای و نعمت اصحابی ایشان
 نورت یار القاییه ختم کلام
 حق ایلاری ایشان ایشان
 ثانی عمر اول ایمی درده در
 بیمه و میر اسلام غذ و رفیا
 ملت اسلام بیمه دیار روان
 احمد بل اسلام اوچون بخیه در
 روشن اوولدی ایلاری عالمی عالمی
 میتوان اول ایلات پیغمبر مدام

دین کردنی حکمی برالا جمیعت
 ایمی علم ایمی بیان ایجاده و در
 سازی و رعایت بیان المعرفتی
 سازی و سازی جمله عالم یعنی
 ایجاد و نهادنی بردار الامان
 مسند و صفاتی ده رب العلیم
 مسند و صفاتی ده رب العلیم
 وصفاتی بجهت فران قنادی ایشان
 نفعی ایلارم ایمی تهم
 پیشوای و نعمت اصحابی ایشان
 نورت یار القاییه ختم کلام
 حق ایلاری ایشان ایشان
 ثانی عمر اول ایمی درده در
 بیمه و میر اسلام غذ و رفیا
 ملت اسلام بیمه دیار روان
 احمد بل اسلام اوچون بخیه در
 روشن اوولدی ایلاری عالمی عالمی
 میتوان اول ایلات پیغمبر مدام

دین کردنی حکمی برالا جمیعت
 ایمی علم ایمی بیان ایجاده و در
 سازی و رعایت بیان المعرفتی
 سازی و سازی جمله عالم یعنی
 ایجاد و نهادنی بردار الامان
 مسند و صفاتی ده رب العلیم
 مسند و صفاتی ده رب العلیم
 وصفاتی بجهت فران قنادی ایشان
 نفعی ایلارم ایمی تهم
 پیشوای و نعمت اصحابی ایشان
 نورت یار القاییه ختم کلام
 حق ایلاری ایشان ایشان
 ثانی عمر اول ایمی درده در
 بیمه و میر اسلام غذ و رفیا
 ملت اسلام بیمه دیار روان
 احمد بل اسلام اوچون بخیه در
 روشن اوولدی ایلاری عالمی عالمی
 میتوان اول ایلات پیغمبر مدام

دین کردنی حکمی برالا جمیعت
 ایمی علم ایمی بیان ایجاده و در
 سازی و رعایت بیان المعرفتی
 سازی و سازی جمله عالم یعنی
 ایجاد و نهادنی بردار الامان
 مسند و صفاتی ده رب العلیم
 مسند و صفاتی ده رب العلیم
 وصفاتی بجهت فران قنادی ایشان
 نفعی ایلارم ایمی تهم
 پیشوای و نعمت اصحابی ایشان
 نورت یار القاییه ختم کلام
 حق ایلاری ایشان ایشان
 ثانی عمر اول ایمی درده در
 بیمه و میر اسلام غذ و رفیا
 ملت اسلام بیمه دیار روان
 احمد بل اسلام اوچون بخیه در
 روشن اوولدی ایلاری عالمی عالمی
 میتوان اول ایلات پیغمبر مدام

دین کردنی حکمی برالا جمیعت
 ایمی علم ایمی بیان ایجاده و در
 سازی و رعایت بیان المعرفتی
 سازی و سازی جمله عالم یعنی
 ایجاد و نهادنی بردار الامان
 مسند و صفاتی ده رب العلیم
 مسند و صفاتی ده رب العلیم
 وصفاتی بجهت فران قنادی ایشان
 نفعی ایلارم ایمی تهم
 پیشوای و نعمت اصحابی ایشان
 نورت یار القاییه ختم کلام
 حق ایلاری ایشان ایشان
 ثانی عمر اول ایمی درده در
 بیمه و میر اسلام غذ و رفیا
 ملت اسلام بیمه دیار روان
 احمد بل اسلام اوچون بخیه در
 روشن اوولدی ایلاری عالمی عالمی
 میتوان اول ایلات پیغمبر مدام

دین کردنی حکمی برالا جمیعت
 ایمی علم ایمی بیان ایجاده و در
 سازی و رعایت بیان المعرفتی
 سازی و سازی جمله عالم یعنی
 ایجاد و نهادنی بردار الامان
 مسند و صفاتی ده رب العلیم
 مسند و صفاتی ده رب العلیم
 وصفاتی بجهت فران قنادی ایشان
 نفعی ایلارم ایمی تهم
 پیشوای و نعمت اصحابی ایشان
 نورت یار القاییه ختم کلام
 حق ایلاری ایشان ایشان
 ثانی عمر اول ایمی درده در
 بیمه و میر اسلام غذ و رفیا
 ملت اسلام بیمه دیار روان
 احمد بل اسلام اوچون بخیه در
 روشن اوولدی ایلاری عالمی عالمی
 میتوان اول ایلات پیغمبر مدام

بودجهه زل پا نهاده و سرمه

میکاپلر اہم پاریس میں و لڈاپنچھیلیب

عامیلہ الحکایۃ فی تفسیر عالم

میرزا محمد بوزاندہ کسل

چهارمیالت پنهان و طالع فتح بوده
ششی رهیا پل کازنی همچو چاپ و در

لیک بو آوانده و گل بی تجلیل

ملحق تردد و کینه ایشان جمل

بِرَاءَةُ فِي امْرِنَجَاهِ الْمُهَاجَرَاتِ
أَوْ نَزَّلَهُ كَانَتْ مُهَاجَرَةً: أَوْ الْمُهَاجَرَاتِ

بافت اسلام کے دو بروئیں اُنہیں

با رک علی شید ناصطفف
خواه و اسماهات آنکه و مخفی

دلت بان شریعه شرکت اندرونی ملکیت اداره خواهی پیشگیری فرام آم کردند

داسطه هم خواه شفته اعم

دینگره پس کم ایت و پهدر
خن و سل بادی عالی کم

می باز و شوی از نشیم و هر اب در
دوی پیش باره ای

ملحقاً للبيانات
البيانات
البيانات

شیخ علی حکیمی ابتدی مختار

گر ای طالع بخواهی را شنید و دلنشی
سازم و فرض خانه نشاند خوش بینی هم
کرد و پیش می کشد پدر از این شاهزاده
مش امانت آن را اخراج و همکار او را کشت

۱۶۷- شاهزاده عالمگیر

والسلطان احمد خفت ردور

بین کشانی فراز احوال مدرسه علم
ردنیش بیده بینه را در آن احوال مدرسه علم

لطف نیزه و عیسی اردو

کسی نہ فوٹے تو آڑا رہو

بیان این اثرا و آن را در میان این مکانات
نمایم و از این نسبت خوشحال باشند

صلی علی شفاعة الحجۃ

بَارِكُ عَلَى سَيِّدِنَا مُصطفَى

بیشتر مطلب بسیاری داشت ای احباب
و پدر ای پیر چشم خوار ب پدر و زن

شیخ زمیر، بیهوده شر ف ایله بحرا

دینگش قدری ایت معتملا

اللهفاف بـ اقبال برـ اشید و بـ هائید
الـ ایـ تـ شـ بـ کـ اـ لـ نـ : الـ اـ سـ فـ مـ نـ

卷之三

卷之三

卷之三

چه تدبری صورت پذیری داشتند که اینها را می‌دانند
که اینها را می‌دانند که اینها را می‌دانند که اینها را می‌دانند
که اینها را می‌دانند که اینها را می‌دانند که اینها را می‌دانند

دیش کنجه غلبدة ننگاک تارمن
از اش گزنه بود و لبیه از

سازه یاده ها، و نیمی

دیش کنجه غلبدة ننگاک تارمن
از اش گزنه بود و لبیه از

نی نگرانم و ننگاک نه اندیشه های

نی دخی مولامه زمان درمات

صلعی شا فنا فنا المحبی

صلعی شا فنا المحبی

باگرمه داشتم قدر کی پیچاله کلک
آفتابی خسته خسته شو مردم
غصه خوش آله بیشین سختی بیا
غلق زمانه بجه بیک نه عوت هر چون
آن که دویده به شرف دیر طیخ
انقضیه با علاوه کن بر شنین گویی
(اندیشه) زنین موآل من فنا در چفت
دانیمه و هم معرفتی است و هجتما
ایغا فلز دنیا یاف قانون زندگی
پرسیده راه پیش بکرد و برد
آن جه کرد و دست زند اخراج شکوف
بنمای حال بود خود او لا حسای
زوی زبان چجز قریب خوبی نیز
پی بیرو ان زند و زور آن و زند
دو زم زمیل عزت و زاز و زیم
بر قلوب عمالک خود از قدر دیده
نی نگرانم و ننگاک نه اندیشه های

گوییکه قابلا شناس رفته از نهشت
نی تابعان که به نهنجا زندگی
دول نیمی دو خ و ز غذیت
بمناسک جمال خود از جمل خود ره
نی دخی مولامه زمان درمات

سید

مهم خرابه لدک پیشست هم بوز دلک فاخته
صوفه را می اولادی مانند سایرها
همچنین و پیغمبر ناصر اجنبی از
نیمه ایام زندگی بیکم و جذبه
کشیده بودند از اینجا و در کم او غلبه
یا جوان در یاد چنانچه بیکم از این
خلق تا نیمه ایام زندگی پیغمبر ایضاً شوهر
شیخ ایتمی بوجالی و پیغمبر ایمانی نیزه!
مقدمه ایمز اولما دیگران ایشان بیکم
شیخ جمله ایلکی دار ای عالم پیغمبر ایضاً
ای اسکان پیغمبر ایشان ایضاً
یا ایمه کو غلبه اور دی ای ایار دی جم
بوز ایسکان اول ای ایشان ایضاً
ص. عینی، بجنوردی

بایو با بایو با	پادبا دا پولکه هام آبرویی داشتیم سالانه ماه مسعود اینام نکوی داشتیم دایما بودیم با برگشتن دولت موادر جمله نادانه بودیم اکنون اندیز از هچ کله
دیکشان دیکشان	در کشسان شدن رنگ بودی داشتیم در ترقی چند رجه و پیش بودی داشتیم اینست از کرید زمال و از جهای روزگار نمیشانند از خاتم مار او نمودش پیمایی

بادنگاه میست بنا نهاده
گل از زمینی نمیشود بخوبی و رفته
محمد که دیده همه ماه را نظر
آنها بینا در وی بهان کرده خلاصه
از پسر بیگم و زید جهان زمزمه شد
این بیانی آن زده از خطر شکنند
اسلام را فکنده میگیرد و دزمینه
پاره نموده جلوه بهشتی دوچار شد
شروع نی برای چه به اختصار شد
کشاده قلب باک و طرفه این از ایشان
عجمیم و شکار عرضت و نعم علک و نوش
ریخته که مده خاله بیک نداختش
در کنیه سعادت هفت فرشته نهشی
نی شرم از خلاف و نی ترس از خدا
الست او قننه سمع از امر و ناچوان

نمی بین رنف پر که و گان هم بر
الله از شاصیح دم و سل و خرو
هر قاتی که دیده میم و شنیده
اوی وطن زنا خی غفت جو که داد
برخی فنا داده بهم یعنی دنکل و چوب
آن یک شیوه برهم این منش غصه
کندن خالص زموج محیط فقر
از بدهیک بود خداب اعتبار پیدا
ز نگرانیک ملکه اخواروز از شر
چندی گرفته راه نهان و شهادت
زبان فرشتوم حمد پیشه ساخته
ز آنده شده ملوث منعو منفعت
ما پنهان شد و شیوه ای وطن غدا
پیش موده در وفا و طعن غدا

<p>این رسم کارگزینیست این ای نکره زه در کراوفتاده بنا</p>	<p>کرس بقدرم همچو گزندم و شانده گزند</p>	<p>«ع. فلمت</p>
---	--	-----------------

بمودن کسب مسلکم در علاوه
علیم در آینده وی هر دوسران
غروب او پیار علم دان هم الادخر
علم رئیسی پیغما ری نوزادان
بنده نزقالدی شرود و پولان
کمینه کی مال ایله ملکی غزو لدن
غربیلا ریعنی آور و پا الادخر

عمنیز پو خصا لده تو رسک
بیوده قتل و قالده تو رسک
دینیزه کیهار هیا لار عز
دینیزه کیهار هیا لار عز
دینیزه کیهار هیا لار عز
پیکوب اتفاق نثار او اتفاق نثار
در داد و جوان ترا مشاش دواز فرق

ما بک

بار بارن اسلامیان شنیده اند زنگ
در تیار از کجا افتاده است این در صور
گاله این اور دخالت از خود از هم
چند بائی غضب پیغم خون اتفاق
آهی مقصه زرگری رمینه بیهی
هر چند از دست پیغم خون اتفاق
در میان ساز اتفاق محل جوانان
دلم طلب بذایجه دامان تا کمی
زین خیارت مکشید این عمنیزه کیه

رفت از گرف عرض مفضل و نشادی با ایل از زد و بجهل کی شنیده بمهای بیشی بدل با عف این در دیده دخنیده ایم کی شنیده بادی این راه په بان شنیده ایم کی شنیده باز میگم با عف جهانی دوچهل بود داست کیم با عف ایچیل شنیده غنیمت کیهه بکیهه بر از اروپی شنیده غنیمت آه از دست جهانی داد از دیوار اخندا مار ای از خواب گیران سیاره از کمالات و علوم عصر نیخورد دارکن وزکرم بای پری را بروی ماسکافی بر حرامست قیم علم مار ارهنها کی دیهور اسرا عصی خواهد	دانده ایم کیهه بزیرشان فیز بدن ایل داده میکلیه ها لات بر بیانی داخل سامی ایچیل کی غصه ای شنیده ایم کی شنیده مقدرای اینهمه ای دان شنیده ایم کی شنیده کیهه بندی بر زین بگند بگفت و نور ینقدر پیش ما دان این قوم ای از غنیمت بهه و رانگش از عالم و فی غنیمت زنگی بر ما بیخا لات بود بیخا لات ست پیش ای از ضلیل کیم هیشمان عقل و دشی ای معین بیخه ای ای ای ان کمالات و علوم عصر نیخورد دارکن	معنیس دیکی تا شکنندی بدل اعجم اف مهی ساله دی بیعلم کیهه بخاطر غنی پیکور و رعیم مد عاله رغز چیهای پور ارض دن سهما لار غز کیم بیهید اولدک علم و هم فن دین او زگر کیهه بجهان غای بیوسین بزده عالم او بینیه نهاد و کهنه پیچهایان گیف ایل صهایلار قز
--	--	--

ما دان کسب مسلکم در علاوه علیم در آینده وی هر دوسران غروب او پیار علم دان هم الادخر علم رئیسی پیغما ری نوزادان بنده نزقالدی شرود و پولان کمینه کی مال ایله ملکی غزو لدن غربیلا ریعنی آور و پا الادخر	دانده ایم کیهه بزیرشان فیز بدن ایل داده میکلیه ها لات بر بیانی داخل سامی ایچیل کی غصه ای شنیده ایم کی شنیده مقدرای اینهمه ای دان شنیده ایم کی شنیده کیهه بندی بر زین بگند بگفت و نور ینقدر پیش ما دان این قوم ای از غنیمت بهه و رانگش از عالم و فی غنیمت زنگی بر ما بیخا لات بود بیخا لات ست پیش ای از ضلیل کیم هیشمان عقل و دشی ای معین بیخه ای ای ای ان کمالات و علوم عصر نیخورد دارکن	معنیس دیکی تا شکنندی بدل اعجم اف مهی ساله دی بیعلم کیهه بخاطر غنی پیکور و رعیم مد عاله رغز چیهای پور ارض دن سهما لار غز کیم بیهید اولدک علم و هم فن دین او زگر کیهه بجهان غای بیوسین بزده عالم او بینیه نهاد و کهنه پیچهایان گیف ایل صهایلار قز
--	--	--

خاطر کی ایشان نہ کروں اور اپنے دل میں بھی
نہ بولوں اسی عالم کی کوئی نظر نہ کروں
بلکہ اپنے دل میں خود کو اپنے دل میں بھی
بچوں کی کوئی نظر نہ کروں اور اپنے دل میں بھی

دریج احوال خود

ر و زنگنه خود می باشد که همان را
دست بگیرید و این را در پای خود قرار دهید

کوتاه‌انشی دو اندر خبر بیدار نباشی
پا به شنیده او پر کوئی از فرم بچوگان شنیده
حشم ما آشیمه و ادای سیمه همچیران شنیده
سالیه را بروت در اگه سواره میداند نما پر
زمینه دوزی فساد و فتنه عصیان
پا بر از بیدانشی سازم کنم تا نه کن
ما پر ام طبونه بزند و حبله ادیانه نمکنی
حشم با همتر ناظر ادارست که را نه کن
پیغمبر نشانه خواه بیان نمایی
بدینه بزینه میخواه خواه بیان نمایی

علم فتو ایمکن خوان با پیدا کردن حلال
علی دین و عدید و مادر خال و خبر غشایم

این دراز زیستها دست نداشتن این میگذرد
ماجرا باز نمایند و خلقت آن را از عیم سر
سماهای کرد و دیده شد بهداشتی هم میگردان
عادت تلفظی نکرد بلکه از نویی خود پنهان
کرد و بخوبی مفهومی با دلویی سمع خودی
حاج از تکلیف اسلام ایت بین کرد و با
جمله ای این شاهد شو دی همچنان که قدم
دیگران از سرخ خود آسوده شده بودند
یعنی از خواندن معتبر خند کشیده

علم فتو ایمکن خوان با پیدا کردن حلال
علی دین و عدید و مادر خال و خبر غشایم

این دراز زیستها دست نداشتن این میگذرد
ماجرا باز نمایند و خلقت آن را اینکه سر
سماهای کرده و دیده شده بمناسبت این میگذرد
عادت تلفظی نگیرد بلکه از هموی غصید
که بخواهد مفروض باشد و نوی سه نوی
حاج از تکلیف اسلام است این که از
جمله ادیان شاهدشوند وی همچنان
دیگران از سرخ خود آسوده شوند و قدر
یعنی از خوان معترض خند و کشید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فنا نکم جمله تقدیر سخا (شندلار) ایم
که کرامه ای که اقرب سخا کمالاند
تو تر رها ت ریگ معانی داشته باشند
پیدا عالم و همه عده کس چه فاعلی و حقیقی
بدان طبقه خواهند داشتند
اینسته مرتاد حکومت ایشان
برای استفتہ مراد و حکومت ایشان
شندلار که این خود را نداشتند
بهم اعلیم و همه عده کس چه فاعلی و حقیقی
نمایم ای این خود را نداشتند
ازین بحث که دیگر همچنانست
سوای زیر و زیر نهاد ساکن پیشید
هوای او شمازج بافت رسته پیشه
ازین بحث که دیگر همچنانست
بغیر خوازی خواه گفت و شنید
همراه به همکار ریکیم، ناکید
نمایم ادب فی معالم خلق مجید
به ایشان و کجه شیخ خبر و حکم ناهمد
زخوف آنکه نسازد قدکم را تقدیر
منظری علیم در احشان شنید
میباشد رواجند و رئیس عالیه
و کنیت معاصر روز منش و بجز خلاصه
خوار قریب که این خود را نداشتند
بدان شنید که ایشان را همچنان
حمله ایان اعماق خود را نداشتند

卷之三

ای فیضعلی عز فاتحکده ای منش اید
وارقوقی صرف ایده هم هر قدر که
این نمی باشد و حل اینکتیب عالی
دینا هم سندان بولور افواح نهاد

خوا روندان

فقان ز پر بجهه های باز همیشگی مال
دودیده های همکور و دوگوش های همکر
هوا پرست و تسبیح اوق و پر نعمت
زفع خوش شنیدن سعیم و نزد ره فتن
ز از صفات و نیاز علم باشتم
می قدم از خلاق و قانون بکلام
بهم مسلک و اما نه پیغم عامل
هزار داد که موسی بازیخ شرکید
بجزه، با وه و لمیکم دور از حقیقت
کشیده اه نهان نمود که فرش
پر این بخوبی بیهوده میکنند غرور
کلام حق زوجه با مانعی کند تا هم
زبان پیشتره را از المحت و فضائل
ز قید بدرکی نمود و بچلگان از این
بین نامی خود رخواه، غافل از فران
بدل نمود و زن دانی سود از بداندن
بمباردی بجهنم زار و نمک داد
بها میکنند، به عنوان این پايان
با موافق خداوند و فتحه، قرآن
هزار آاه که در حکم دین فخران
نه عار و نگل می از بخت از دل زان
کشیده بز خلاصت درید که میخواست
چهار اسیر بتوانیم در از وجود نه

بزی علم آختر و رنگ بچل دن ایلا بگذر نفرین
 باقیش اسلام اوالینه ای هتل زمان هرم!
 اول بود و ملت پیشی به بردن نا توان بولدم.
 ایمه ای ملت بزرگان کس صاحب و خانشاد رند دار
 زبان حال بر لان هر زمانی ری پیو رفر پیار
 بزه لازم ایمه ای بدر و گوت بدر لد بدر اد!
 بیور ایمه علت و لکشیشی و مهبد مه بدار
 باقیش اسلام اوالینه ای اهل زمان هرم!

او بود و ملت به باره بردن نا توان بولدم
 ایمه ای بزر داد و داده ای ای ای ای ای ای ای
 مساعی ایلیوب سود آر تد و دوب دفع زنی ایلیه
 بزی هلام ایلینی نوئه غفلت گران ایلا
 او بود و ملت پیشی جها لک کیم ایمان ایله
 باقیش اسلام اوالینه ای هتل زمان هرم!
 او بود و ملت پیشی به بردن نا توان بولدم
 بیوار ایلیک نوچ بکوچ تربیت کو راهی
 ایمه ای باره ایلیه ایلیه ایلیه ایلیه ایلیه
 او تو شیش بیله نیزه تعصیمی آزیا دینگهای
 باقیش اسلام اوالینه ای اهل زمان هرم!

بیا گویی ز انصراف ای هرگز گرم	پیشچه کر نکرد و نیم ایمه پیش مانان!
نموده بکمیدان پیشی جولان	نموده بکمیدان پیشی جولان
پیش که مطلب خ دن ایمه کیم تیان	پیش که مطلب خ دن ایمه کیم تیان
شوم و اتفف و داشتم ایزده ایمان	کیم یاس کزین علیمیه مانادان
ازین بیانی مح غفلت شس سمج نامند	گرگت ک غفل بود ای هزار و ایج دان
پیش سی و نو، قاون ناز و یکیون	ز غایب ک همت کون به ایشی هشان
ایمی دیگه شکه ای غفلت را	د غفلت، سرو قندی

باقیش!

باقیش اسلام اوالینه ای اهل زمان هرم!
 او بود و ملت پیشی به بردن نا توان بولدم
 خدا هی نزد و ایج ای همت و خیرت با!
 باقیش اسلام اوالینه ای اهل زمان هرم!
 او بود و ملت پیشی به بردن نا توان بولدم
 بویا ماق بکله بار ساک حالمیز بدکار نیزه کت
 جها لدن ایمه ای! موچه رسوا ایک ایلیت
 نیزه نیزه خود و ایمه ای دنها و شرفت و عزیزت!
 باقیش اسلام اوالینه ای اهل زمان هرم!

بیمه دان ایمه ای! ایلیه ای همکاری
 او بود و ملت پیشی به بردن نا توان بولدم
 که یعنی آخرا کش نیزه علیم نگه بولس هم دیگن!

بیا گویی ز انصراف ای هرگز گرم	پیشچه کر نکرد و نیم ایمه پیش مانان!
نموده بکمیدان پیشی جولان	نموده بکمیدان پیشی جولان
پیش که مطلب خ دن ایمه کیم تیان	پیش که مطلب خ دن ایمه کیم تیان
شوم و اتفف و داشتم ایزده ایمان	کیم یاس کزین علیمیه مانادان
ازین بیانی مح غفلت شس سمج نامند	گرگت ک غفل بود ای هزار و ایج دان
پیش سی و نو، قاون ناز و یکیون	ز غایب ک همت کون به ایشی هشان
ایمی دیگه شکه ای غفلت را	د غفلت، سرو قندی

باقیش!

باقیش اسلام اوالینه ای اهل زمان هرم!
 او بود و ملت پیشی به بردن نا توان بولدم
 خدا هی نزد و ایج ای همت و خیرت با!
 باقیش اسلام اوالینه ای اهل زمان هرم!
 او بود و ملت پیشی به بردن نا توان بولدم
 بویا ماق بکله بار ساک حالمیز بدکار نیزه کت
 جها لدن ایمه ای! موچه رسوا ایک ایلیت
 نیزه نیزه خود و ایمه ای دنها و شرفت و عزیزت!
 باقیش اسلام اوالینه ای اهل زمان هرم!

بیمه دان ایمه ای! ایلیه ای همکاری
 او بود و ملت پیشی به بردن نا توان بولدم
 که یعنی آخرا کش نیزه علیم نگه بولس هم دیگن!

وطن هملاجی و احیب والدی ایمکی الینهند شنکر
قیدیکشا رمیعت، ایلارش، طن یاد پنه کشا شنکر
مکا شبان وطن هملاجی و درای کشی للدی شنکر
باشک سسلام اوالینه ایی هول زمان بیز مردم
او بود و ملکت بیجا ره بردان نانوان بولدم
الحق دلخی، دیک نادانکه لطفکه هدایت قشل
علوم ایله فنون شئم زمانهندان عخایت و قشل
بو تنبیل لیک بو غیر تشم لیکنیز ایمکی غایت قشل
اسیر بچم خفت روا لاندر نهمایت و قشل
باشک سسلام اوالینه ایی هول زمان قشل
او بود و ملکت بیجا ره بردان نانوان بولدم
دیزدا شراف حمی، سه قندی

او بود و ملکت بیجا ره بردان نانوان بولدم

گلزار شه و سه

پود و شع عالم تقاوت پدر که
زمانه بسی سفر ازان بولدم
بعنی ادب و خود ایک پر پید
سخاوت زما بود پیکر پید
بعالم و ما بود، بیتم و امید
کنوار تا په سایم بیا و پیکر
نمی بازده لکشمان از زیر

او بود و ملکت بیجا ره بردان نانوان بولدم
آرد پاسایه علمند هنکر لار پر و صفا محنت که
قویوب میدانه، او تندی اجنبي لر غرچه جارت لر
بنزه ایمکی اوامید و رشک و ظلم و جبر و غادر
فیلا دو رحال المزم غرچه دین لار کوب حکما رشک
باشک سسلام اوالینه ایی هول زمان هدم!
او بود و ملکت بیجا ره بردان نانوان بولدم
لوغار سعلم لیکدن بیچه کوشش و بیخت لار
فیلا دو او زگ ملکت، سایه علمند
بونا دانکر دوچار فقر ایلا روسوم قبا خشلار
بنزی ای سعلم لیک ایندکی اسمی موچه زختنکه
باشک سسلام اوالینه ایی هول زمان بیز مردم
او بود و ملکت بیجا ره بردان نانوان بولدم
جهالات خانه زر رسو لیکن بکار دایلن کمکت
کسانه شنخ و بن دل کیها قان ایجا دایلن کمکت
تمه ملکت کش اوالینه داش دایلن کمکت
بنزی و مکانه دل نرمدم دل آیا دایلن کمکت
باشک سسلام اوالینه ایی هول زمان صردم با
او بود و ملکت بیجا ره بردان نانوان بولدم
من ایمکان ایمک و دشک باطن ایی بیز قرنه شنکر

بیه گئی نه ازیم نفع و ضر
 ز کاشت خا هر ره موز نظران
 آنسته در پنهانیب از شفاقت
 زانیکه بودم علیم اشنا
 وطن را بینیت نزد واه فیا
 گونگر ز اصلح گوی سخن
 پیکند زهم سوکش ده و هن
 الی غمکه من بعد آنها دی ایت
 بدال از از ازد بخ طلاق
 هارسی نموده بهم سو بنا
 هنکوت آثار احمد ادا
 خجالت و مهدت بھر این
 بله کیت داشت ایجادت
 بیه کیت زهم سوکش ده و هن
 بمانیز منکام آزادی ایت
 برازین تا هم بسی شا دیت
 بله فران دی داشت ایجادت
 بیه کیت زهم سوکش ده و هن
 هر زنیان پیه خنکه کم آید بکوش
 همچو دیه میعنی، همچو
 شنیدم که میفت بکم و دهش
 بود وضع عالم تفاوت پذیر
 «م. ن. ظا په» سه قدری

مکالمات اهل علم خطا

سین ای علیت او بان کوب یا تمه ! دور او ویکار زندان
 خزان او لشکر بیل بفراغنرا دان لی مادر زندان !
 خیل کیلیور، او لشکر عصر لمه اطوار که رندان !
 پنگه حقی بیکن ای علیت دورو بعفلت ز غار زندان
 بر اینه رو قوسینی او یقوق دان او بیغه گنجی ایلکت !

تو نوب ایلکت فتوان یولینی کورسانگی ایلکت !
 تو و بیه بخت آل اومانی وقت برکه بانگی ایلکت !
 ایشیت سوز و نعمها دیگر بینه با تکه بی ایلکت !
 پیچون او بیعا نمیور رسین عالمکش فرید و ز ارندان !
 بو توکپیمان ایلی ایلکت جمالت آخوند زندان و ای
 کیتند زن بدهه یاد بینه بوعالیم قایوس زندان و ای
 او بیانز دیسهه لسرا باشیه بخلاقت او لیکن بندوانی
 شنیشیت ایشیت مايد و قولانی بول جهان نی تو قوس زندان وی
 شنیشیت جون دشمشی اصلی لیکن بیدی اعیان زندان
 قصی اول لکه کی اخوت ایلکه چو خش ایکه دیز ز
 قصی یولکورسانچی عالمکشلا مه حظ و بیش ،
 قصی دی تو ران ایلی ، دیب بمنجه ، ریزه ادغیر
 ترقی بولینه بورش بوره با دن سین عیت آل
 بیل فتوان و علم بایلوان و ایمیر خان دن سین عیت آل
 معیش نزخ و سنده شرق اقصادن سین عیت آل
 با ایشیت دیت ایله آه ریچ دنها دن سین عیت آل
 دیکل سین بکله آنکه او رته سنده فرق بازندان
 سیمود بیل کیلوب سود ایشیتی قوغه آلدی ایل

اینی جهان سعادت و رفاه علم و فتوحه دارد علم زیستان و شکوه عالم فتوحه دارد اگر این پیشی داشت علم و فتوحه دارد با شکوه و مهیج اور دلچسپی این پیشی دارد	جهان ایله دلیل فرشت علم و فتوحه دارد اگر این پیشی داشت علم و فتوحه دارد کیمی دلیل فرشت ایله دلیل فرشت با شکوه و مهیج اور دلچسپی این پیشی دارد	بزیوندن عنصر فرازیکی دار ایمان کوئی تو بوق عشقی دو شد و لفظی قوی برای اینی داشت کیمی دلیل فرشت ایله دلیل فرشت	افزون نیاز داشت و شور و شرار ایله دلیل فرشت ذوق سوریلیون نهاد ایله دلیل فرشت او زنده است ایله دلیل فرشت در بد سلت خالی ایله دلیل فرشت ایله دلیل فرشت	همه دلیل فرشت ایله دلیل فرشت اخیر ایله دلیل فرشت ایله دلیل فرشت زیارتی ایله دلیل فرشت ایله دلیل فرشت اخیر ایله دلیل فرشت ایله دلیل فرشت	آنکه علم را بیرون از ایله دلیل فرشت خلاصه قدری ایله دلیل فرشت ایله دلیل فرشت ذلت زیستی ایله دلیل فرشت ایله دلیل فرشت و اندی خان، تاقی خانی
---	--	--	---	--	---

یار ب!

یار ب که هم نهاد که در ایله دلیل فرشت بایک کیمی دلیل فرشت ایله دلیل فرشت بیعلم و بی وفا قی که فوت را ذلت ما فهم اخلاق را که دلیل فرشت ایله دلیل فرشت	دور از سعادت و تمدن قریب شدم ایله دلیل فرشت آخری ایله دلیل فرشت دلیل و ملیع از طبع و عیون غیر نامنگ و عار انسان بجهنم به سیرت نه در شما
---	--

کو خوش بدم!

از بیت و چشمی ملکه ایله دلیل فرشت مله دلیل قلوب ایله دلیل فرشت صدر معبد ایله دلیل فرشت نهاد با خشنود در سعادت هم غم حاد ایله دلیل فرشت	از ماسک که برداشت نمی بلکه عما ایله دلیل فرشت از ماسک که برداشت وین شرق ریبور ایله دلیل فرشت	از ماسک که برداشت بیداری خلقی است که محکم به لالا سبب بیداری خلقی است که محکم به لالا سبب بیداری خلقی است که محکم به لالا سبب بیداری خلقی است که محکم به لالا سبب
---	---	---

ایلله دلیل فرشت ایله دلیل فرشت غفت و عجز نمی گزد ایله دلیل فرشت نهاد که نمی خواهد ایله دلیل فرشت افسوس نمی خواهد ایله دلیل فرشت بی جمل شتمی دلیل و دلیل کوئی بند نامع ایلی ایله دلیل ایله دلیل پسند
--

مرواری که بین نهاد ایله دلیل فرشت ایله دلیل فرشت علیه دلیل فرشت ایله دلیل فرشت ایله دلیل فرشت ایله دلیل فرشت

بهم انجام اول و خاتمه نزد او
ایی محله نه با هلا رسی این غذاب
بر معلمی کمیته روش، برگه
بر پیشگاه آنکه معت مکده، بر
شونه هم وقت المکان بیرون
بنو روب او پیش بوزمزی فریل
ایندی یا نلار گردیدن باش
او پیش اول شده، حا نلار جان
ایکی خلی عالم او پیش بیش اینها
او غذای اینکه این اینکه روان
غذای اینکه بیش بیش اینکه شادان
او قدرت اینکه بیش بیش اینکه بیش
پنه او پیشگاه کونه لاری گستاخان
نورت و پیش! دیگل ایا اخوانها
دیگری شدید ایا نلار که پیش اینها

卷之三

در اقتصادی این نوادران اقتصادی این نوادران	این بسیار پردازه پیشگیری از خود را در اقتصادی این نوادران	رفته زدن سیاست های مهندسی این نوادران	نموده و از نوادران این نوادران	مهدی پیشگیری از نوادران این نوادران	افسر ملک از نوادران این نوادران	بازی پیشگیری از نوادران این نوادران	خانه متفقی که در این نوادران	دست کیا است
دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است
دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است
دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است
دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است	دست کیا است

دست از گلخانه فقره باشی میکنیم	از زیر این بجهل سعادتی نمیکنیم	ما خوش اینم با خبر از عالم جدید	در این زمان حرف که با پردازی قدر	صلدر ای کوک میکنم
با این روش براه تعالی میپرسیم	زین سچ عاقبت بمناسی پرسیم	امروز پرده های غمبو باشند	در این زمان حرف که با پردازی قدر	صلدر ای کوک میکنم
بازی ز را لخته برد آنقدر بگذرد	باری ز را لخته برد آنقدر بگذرد	باری ز را لخته برد آنقدر بگذرد	در این زمان حرف که با پردازی قدر	صلدر ای کوک میکنم
برادر و زن ما هاست جهاتی ای پادشاه	برادر و زن ما هاست جهاتی ای پادشاه	برادر و زن ما هاست جهاتی ای پادشاه	در این زمان حرف که با پردازی قدر	صلدر ای کوک میکنم
با این روش براه تعالی میپرسیم	بازی ز را لخته برد آنقدر بگذرد	باری ز را لخته برد آنقدر بگذرد	در این زمان حرف که با پردازی قدر	صلدر ای کوک میکنم

مصدر ای تو رکشان کے!

م توافقه تاوش پیو ربو ان
سوزله بکارش قاماسون پنهان
دی: د سلما نلار پیو رکیل چنان
کیلو رو زبر او اش عمدنه چنان
او خوش با قایییین کوتاه زدن
ق ماکن هشتاد و پیو هند ان
قیز لر گیم بوسه لار او توکان
یاماکی هیچ بوسوکه بوسمان
آنا بوسون تربیت کو رکان
تو زاتماله مغلوبیت بول ایلان
ایکه او گای بیوان خانه زران

اگر بیرونی نشاند سه اوقات پنجم

دیوان خانگی پوچال

از جهود معارف ایندام نمایندگان اول

آواز قلیخویی از درود پیام خانچه

بِمَا لَهُ عَنْ بَيْنِ أَيْمَانِهِ وَأَيْمَانِ أَهْلِهِ

علوم حاصل بدل و زمزمه اقیان
بیوکتیه عجمی دفعه هم اقبالان
تو شنوماکی ایشی تو میگذرد با جانش
بیلوب رو ب رنگ زدن آنکه فدا اقبالان
غیر رفاقتی که نزد که تو پیمانه قیلان
آنچه تقدیمه توک و کونده بد عالم قیلان

بَلْهَنْدَ لَارْوَيْتِ الْمُنْزَبِ

کاشت پریس ہے میر

بازگشته نور حمالت طلوع
پلکنچان جامه هامگ هفت
نور غایب زنچان دیگاند
نموده سین بجه اپنیش
» مولوی جامی « ترجمه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بیان از آن است که این خبر را
میتوان از دو نظر دید: از نظر
اینکه خبر از اینجا میباشد و از
نظر اینکه خبر از اینجا نمیباشد

ب	ب	ب
ب	ب	ب
ب	ب	ب
ب	ب	ب
ب	ب	ب

و احیب الای و در شکریت ایی جمله یاران بزرگره

صلح خانمان تکریزه اغلمه خانه دانندرو ق
نده یا لکن کوزل مجموعه خانه دانندرو ق
فقط بین اشکهار آغلمه آن لدر خانه ایغله

و طل حادندان او تکریزه ام سقنه ده قان آغلمه
نده یا لکن کوزل مجموعه خانه دانندرو ق

وطعن

مخدوش فصی زاده

مشکلها صافی ده
مهدیه

قرائیخانه و «شورا» دخی مکتبله هم بلده
بوکون معمور ایکان فرغانه به نام و نشان غلبه
سپارک مملکت لر بر طاقم حیوان لمه حالا
چراگاه اوله نیزدیان ناشی میرا اسماں اغله
او انسان صایه میز او سیان نیار سیمیه نظم
پیقوک کرسیده و اعظی آنمه صاده و تجهیزه ای
مشل و از بزده بده و بده انسن لکش اغز نده مان گهره
جذل صندن جنهم شاد او لو را غصب نان غلبه
دوسره رسمو ظن ایها ی تپس چنده دو منی
ایه رسما همین قلن اقدام کند بعدن لسان آغله
جهاندان خواه لو ب او شیوه نه کون کید راجعه
با زیست عالی وطن اوسکوز کی بر حال دو مشکل کیم
مسا عد عصر پکنده فوت او الان او شیوه زانه غلبه
شریف او مز او سکن که، شریف او مز ایسکان
او شیل کمکه داد او پیشنه دیساند هکان آغله

ایی جمله یار و احیب ایی نهند بزم توکر
بهر و ایج علت علم و نهند بزم پیشید
از جایی خود دهای ایم کید تکلیش
پیما پیکان ترقی ما دندر و لکش
بهر و ایج علت علم و نهند بزم پیشید
از فرط غفلت ما لکش خر پیشید
رباد رو شکه که هر شخ و شاب پیشید
بهر و ایج علت علم و نهند بزم پیشید
اطفال علت ما هر زن نیافت رفتن
مشکل شد با غی بزم جهان و چن
بهر و ایج علت علم و نهند بزم پیشید
اطفال علت ما هر زن نیافت رفتن
مشکل شد با غی بزم جهان و چن
بهر و ایج علت علم و نهند بزم پیشید
ایه ای شنیل را اراده نهیان ون
گشته میان درم باله مقدم از حق
ایه ای شنیل را ایه زن پیشید
از حرف تدقیق خاموشی است باش
جا نرا افاده اتو بنا در راه رفته
ایه ای شنیل را ایه زن پیشید
بهر و ایج علت علم و نهند بزم پیشید

هـ مقصـدـلـجـسـلـلـبـلـرـلـهـ وـرـلـهـ عـلـهـ لـهـ اـلـهـ اـنـهـ

وـمـمـوـهـ بـرـزـهـ كـنـهـ اـنـهـ اـجـرـ اـسـيـ خـسـرـلـانـ بـرـزـهـ

لـهـ اـنـهـ تـلـهـ بـلـهـ مـلـهـ بـلـهـ جـاـنـهـ

مـلـهـ بـلـهـ بـلـهـ بـلـهـ اـنـهـ اـنـهـ اـنـهـ

اـلـهـ بـلـهـ بـلـهـ بـلـهـ اـنـهـ اـنـهـ اـنـهـ

اـنـهـ اـنـهـ اـنـهـ اـنـهـ اـنـهـ اـنـهـ

ف : راجی) سر قندی
ایموزن تصادف ایموده دیک پیشنهاد کار دان
قطب زمان مجدد افکار این و آن
ایموز بود و معز فتنه صاحب فتنه
ای غنکرو شیله همچه ای الشده پهلوان
اسما عیل اول، هلال پیغمبر فراز و شیب
ایمودی پوکه سنا نه عجیب برخوندیب

م

بهرت نمای خلوق جهان دوستی از رو
افسرده جمع علیشانند و دشمنانه
ای ذلتک با تکش بکش بهرت کوزنی ایله
هر قوم کم ترقی ایدر، والسط بو در
هر طبق ایچه و معظمه شنی شنی کرو
ظلمت جهله نور و ضیا دوستی از رو
سلست نز جملع غلطیت الیه ایله ایله
بو فندر الیله ملأا ولدی کامیا
ملت خود به صد ای و فند و دشمنی از رو
اخلاقیت ز حکم در کین الیله ایله
کین شای شر و سوزنیه و پرسنیه و لذت
تعقیم ایله ایله موش کم شای شر و سوزنیه

ملت کوز بینی آپهای غشم سمعی بلبغ ایدن
ن شهر بدیه ایله، اولادان تر فخر جان و زبان
ماهیمیں مکتب او زرنیز جو رو جھنا پھن
جھنک اگرچہ خاکہ نہمان اولدی، یوق نہمان
رو حکم قلوب ملته، ببر برق جان فشا ان
ای مدعانہ خلقہ تو شوند و رگان اوس پستار
ھسکر یہم عدو رائی و فکر کی سپیوند و رکھنے اپنے
علم و فنون جو حقیقتہ بیلد و رگان اوس پستار
جمہنگ اگرچہ خاکہ نہمان اولدی یوق نہمان
رو حکم قلوب ملته، ببر برق جان فشا ان
ازاد خاکہ پسیلہ جھکان ھم طرفت سکم
اول قتلہ مان صفحہ، تھسپر ببر بازوت سکم
ما رخشد، باقی دو رانڑک بولما دلک عدم!
جھنک اگرچہ خاکہ نہمان اولدی، یوق نہمان
رو حکم قلوب ملته ببر برق جان فشا ان
اوہماق بو نو عور، حل خرد دیر؛ حیات دو ر
”حی علی الغلام، کی دیکھان کس حیانہ و ر
جمہنگ اگرچہ خاکہ نہمان اولدی یوق نہمان
”رفعت“، حیات (صمہ کی) حیات الجیات دو ر

در مدرح «ام پیمنه»

دو کانگ مکم ایتم بیچنجل	گرفت جایی «سکوند» در سکوند
بجا فریسم، او هم بیچنجل (۱)	مرواد صاصیش بین ایت باشد
پنده خیرالناف از سه بیچنجل	بلی حالاًجر اندیشت بلیبار
بتوکیپ تاینیان رهیم بیچنجل	زنبیل نظوش سلیمان و نشانه
ولی برای بودجهست کی بیچنجل	کنندگانه زانو ایع میباشد
فصاحت کرده اند برای بیچنجل	بد دلال خمیر و سود ملات
و خداینها ز بگرد و بند بیچنجل	مینشه مقصر شر عمار تو زن
بود مناع شور و ششم بیچنجل	چنان ناصح کی هر فرش ایجنجل
از ایال پنده است پایا هم بیچنجل	خلاصه از لاله ای معارف
بغهانه اند به کو و کم بیچنجل	از انزو و میمنه و کوکم باواز:
مرش کشنه پیش تایم بیچنجل	سخن کو ما هم کن «مهربی» مساوا
خریداران ای بیتم بز ره بیچنجل	ز بیهاری تک خب در بیچنجل
	«مهربی» بیرونی

اسکمه مله ایله و رجا

می شاهو لمیزدان «دوران»، «د نولا»، «د سکین»، «درفت» او نه بیارکی ذات لبرش شوم کی سخنیمای قالایی. انشا الله بیکی جز پنده درج او نوود. بنه فارسی، تورکی شو مردمیک بند و نه بیارق لری کی شو مردمیک رجا ایما ریزیز. داشتم ایل جای میں

